

Lovas István - Gy?löletiparosok a balliberális oldalon

2014 április 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A Fidesz gy?zelme nem lehetett volna olyan nagy mérték?, mint amelyet a kormányzó párt a vasárnapi választáson elért, ha négy éven át nem támadta volna ádázan, szünet nélkül az Európai Unió, az amerikai külügyminisztérium,{...}

{...} az Egyesült Államok kongresszusa, nemzetközi és nem kormányzati szervezetek, a nyugati sajtó és mindazok, akiknek hazai forrásaik ritka kivételt?l eltekintve a tények elferdítésén alapuló muníciót szolgáltatták. Köszönet nekik. Tombolásuk most globális.

A Financial Times tegnapi vezércikkének címe a választási gy?zelemr?l: „A gulyásrevansista nagy gy?zelmet aratott”. Vajon a brit lap mikor írt szerkeszt?ségi állásfoglalást pulizkarevansistáról, croissant-revansistáról vagy maceszrevansistáról? Velünk szemben minden megengedett? A forint eközben 305-re er?södött az euróval szemben.

Ugye, kedves olvasók, tudják, hogy a gy?ztes gulyásrevansista Orbán Viktor mindennapi gúnyneve Magyarországon „Viktátor”? Hogy ezt még nálunk soha senki szájából nem hallották? Azaz hazugság? Pedig tény. Mégpedig „szent” tény. A bizonyíték: az elmúlt négy évben ezt állítja a külföldi sajtó számtalan cikkében. Azt pedig, hogy a „hír szent, a vélemény szabad”, a hazai balliberális véleményformálók dobolták a fülünkbe. Akiknek mindent szabad. Hazudniuk f?ként. Például azt terjeszteniük, hogy ?k nem írhatnak szabadon. Azt, hogy nincs ellenzéki média. Hogy az ATV mint ellenzéki televízió nem kap reklámot. Hogy a nekik hitelt adó nyugati hazugságviszhangzóknak csak rá kellene nézniük a képerny?re a cáfolatért? Ugyan!

A saját magukat kipusztító balliberális pártok vezet? honlapján, a Galamus.hu-n a külföldi sajtó véleménycikkei Kiemelt hírek cím alatt szerepelnek. Vagyis nem elég, hogy a hírek „szentek”, de überszentek, mert kiemelten hírek, nem csak úgy gyalogosan. Nekik m?fajta hazudni is szabad úgy, hogy a véleményt tényné magasztosítják. E „kiemelt hírek” alatt szerepelnek azok a cikkek is, amelyekben az áll, a miniszterelnököt a magyarok „Viktátornak” nevezik, és a többi hazug klisé, amelyet – a göbbelsi propaganda arany szabályait magukévá téve – több tízezerszer írtak le a populista, nacionalista, antiszemita, idegengy?löl? kormányról és népr?l.

A külföldi média újságírói a „Viktátor”-sztorit szintén hazai forrásból merítették. Csak nem képzele bárki is, hogy saját maguk találták volna ki? A hazai források nem is rejt?zködnek. Nyíltan vállalják szerepüket. Washingtonban, Brüsszelben, Berlinben, Bécsben, Budapesten. Legyen szó a hazáját minden fekáliában kéjjel meghemperget? Göncz Kinga európai parlamenti képvisel?r?l, a 2006 ?szén „senkit nem l?ttek meg, és senkit nem kínoztak” állítást sulykoló Heller Ágnes filozófusról vagy közismert társairól.

?k mindent megtettek, hogy ezt a kormányt a legnegatívabb színben tüntessék fel. Az utolsó pillanatig dolgoztak, hiszen szokás szerint kritikátlanul elhitték hazai balliberális forrásaiknak azt a Himalája nagyságú hazugságot, hogy a közvélemény-kutatók félremérik a Fidesz népszerűségét, mert a megkérdezettek rettegnek kimondani az igazságot. A Financial Times április 4-i számában a magyar jobboldalt leginkább gy?löli? újságírójuk, Kester Eddy a választásokról szóló tudósítását Szigetvári Viktornak, az Együtt-PM kampányf?nökének ezzel az idézetével zárta: „Az emberek félnek megmondani valódi szándékukat a kérdez?biztosoknak. Biztos vagyok benne, hogy szoros verseny lesz.” Ugyan? a választások napján adta hírül a világnak a „kormányváltóknak” a budapesti nagykövetségekhöz írt és számára kiszivároztatott levelét idézve, amely „bizonyítja, hogy a magyarországi választások minden eltelt órával kevésbé lesznek szabadok”.

Ugyanezt a véleményt visszhangozta szintén április 4-én a német közszolgálati Deutsche Welle adó Ara-Kovács Attila „külpolitikai szakért?re” hivatkozva, akinek állításait hazai társaihoz hasonlóan a nyugati média alkalmazottai a tulajdonosoktól elvárt módon mindenfajta ellen?rzés nélkül veszik át. A legnagyobb német hetilapnak, a Der Spiegelnek egészen véletlenül éppen a választások napjára es? számában jutott eszébe, hogy hatalmas cikkben rángassa el? a a nemzetközi sajtó által már nagyon régen is több százszor lerágott Szegedi Csanád-csontot csak azért, hogy az Orbán-kormányról és a magyar népr?l a témába ágyazott véleményét ismét elmondhassa.

Az International New York Times hétfői számában figyelmeztetett Budapestr?l Palko Karasz és Alison Smale, hogy ha a Fidesz nyer ismét, az az eddigieknél is jobban „öleli magához a Jobbik antiszemita és nacionalista populizmusát”.

Ungváry Rudolf író a német közszolgálati rádió kulturális m?sorában április 4-én adott hosszabb nyilatkozata els? mondatában már megpendítette azt a hírt, amely Németországnak nagyon kedves, hiszen lassan kiderül, nem ?, de Magyarország felel?s a második világháborúért: a mai magyarországi helyzetet a weimari köztársasághoz hasonlította. A gondolatmenet vége minden németnek világos: jön Hitler. Ki más?

Konrád György az olasz baloldali La Repubblica-nak április 6-án, a választás napján megjelent interjújában nagyon hasonlót állított, amikor azt nyilatkozta, ami nálunk van, az „nem diktatúra, de egy picit Führerállam”. Itt is Hitler.

A Trieszt környékén terjesztett helyi lap, az Il Piccolo internetes kiadásában vasárnap azt írta a választásról, hogy a megkezdése utáni órákban már látszik, botrány után kiáltanak a szavazóhelyiségekben tapasztalt rendellenességek és az urnanyitás utáni els? adatok. A források talán itt sem a marslakók voltak.

Négy éve folyik a hadjárat. Az Európai Unióban, Washingtonban, bírálatok és meghallgatások formájában. A leragasztott szájjal, az újságok els? oldala helyett fehér papírlapokat feltartó európai parlamenti képvisel?kkel, a futószalagon tartott ottani „könyvbemutatókkal”, magyar fókuszú elítél?szeánszokkal, a Magyarországot – már leírni is unjuk – diktatúrának, idegengy?löl?nek, rasszistának, cigánygyilkosnak, antiszemitának kikiáltó hazai balliberális vendégekkel.

A H?sök terén a választások el?tti [Békemenet rokonszenvtüntetésén felszólaló Joseph Daul](#), az Európai Parlament (EP) néppárti frakciójának elnöke teljes joggal tette fel a retorikai kérdést: mikor ítélték el a szocialisták, hogy a szófiai szocialista kormány a széls?jobboldali Attakával együtt kormányoz? A célpont csak mi voltunk, vagyunk és leszünk mindenkor, amikor Magyarországnak jobbközép kormánya van. Az imént használt jöv? id? nem jóslat. Tény. Április 7-én, a választás másnapján Hannes Swoboda, az EP szocialista frakciójának vezére nemhogy gratulált volna a magyar miniszterelnöknek és pártjának második nagyarányú gy?zelméhez, hanem megfenyegette, hogy monitorcsoporttal figyelteti minden lépését. Tegnap az Európa Parlamentben Ulrike Lunacek, a zöldpárti frakció alelnöke, Rui Tavares zöldpárti magyarelles jelentéstev?, Magyar Bálint, az SZDSZ adófizet?knek vissza nem fizetett pénzéb?l is profitáló expártelnök fújta az ismert nótát egy Palesztináról készült könyv kapcsán, amelynek szerz?je, a Bécsben író Karl Pfeifer hazánk veterán antiszemitájója.

Az eddig vázoltak a dolgok egyik része.

A másik része pedig az a hála, amelyet eddig még nem fejeztünk ki támadóinknak. Ugyanis egy nemzetet a külföldr?l jöv? támadás egybekovácsol, a támadók ellen fordulva a saját kormányát védi. Még akkor is, ha a támadás oka hamis. S?t: ugyanez történik egy olyan országban, amely egy másik országot akar például katonailag lerohanni. Akár hazug indokkal, mint sor került erre az Egyesült Államokban, amely Irakot támadta meg, azt állítva, hogy ott tömegpusztító fegyverek vannak. A 2003-as háború el?készítésekor az amerikai f?sodró sajtó azonnal patrióta üzemmódba kapcsolva egyöntet?en, kínos kérdéseket fel nem téve állt a Bush-kormány mellé az inváziót

támogatva. Hogy ne „rántaná össze” a népet egy olyan támadás kormánya és saját maga ellen, amely hazug vagy dönt? részben hazug alapokon áll? Mindezt fokozza, hogy a magyar nép java része totálisan hitét veszítette a nyugati kormányok, nemzetközi és nem kormányzati szervezetek, emberi jogi aktivisták ideológiamentességének mítoszában.

Hol volt a nyugati kormányoktól, az ENSZ-t?l, az EBESZ-t?l és kapcsolt részeit?l az elítélés 2006 ?szén? Amikor 1994 után sz?nyegbombázást hajtottak végre az MTV-ben, er?szakkal lapokat szüntettek meg? Amikor az 1998-as választások idején a Fidesz szinte minden médiatámogatás nélkül indult kampányolni? Amikor még képvisel?ket és intézményi vezet?ket is ájultra verettek, mint tették ezt Ehmann János bicskei MDF-es képvisel?vel 2002 tavaszán, vagy véresre verték Szász Károlyt, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnökét 2003 júniusában, vagy tették ugyanazt Révész Máriusz fideszes képvisel?vel 2006. október 23-án, vagy ígértek halállal végz?d? elbánást a televízió képerny?jér?l újságírók ellen a száját élvezettel nyalogató balliberális média élvezetére? Vagy hazudták Mécs Imre SZDSZ-es országgy?lési képvisel? vezetésével hivatalosan a Magyar Nemzeti Bank akkori elnökér?l, hogy a kommunista titkosszolgálatoknak dolgozott, csak azért, hogy kimozdítsák posztjáról?

Tegnap a Galamus.hu portálon két írás foglalta el a f? helyet. Egyik címe: Kellemes pusztulást, Magyarország! A világon nincs ilyen gy?lölet, beleértve Afganisztán és Pakisztán törzsi világát. Az egymást öldökl?k ott sem kívánnak pusztulást saját hazájukra.

A másik Rejt?zköd?k címmel jelent meg, azzal magyarázva e gy?lölettábor megsemmisít? vereségét, hogy „a nép nem rejt?zköd? fele pedig háromnegyedrészt a diktatúrára vagy a fasizmusra szavazott... Ez egy ilyen ország.”

Nekik és e maroknyi hazai csoport nyugati megafonjainak ugyanakkor el?re köszönjük a nép javát összeforrvá tartó ragasztóanyag rendületlen szolgáltatását: a jobboldal 2018-as kétharmada el?re biztosítva van. És ez a minimalista változat.

Lovas István - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

